

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelytől, hova egy lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvántartási cikkek stb. intézendők.

Nyilvántartási cikkek soronként 10 kr-ért közöltek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak terfogataért 4 krajczár. Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számíthatnak. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Vámtarifa Romániában.

A romániai sovinizmus a vámügyben tűnő félben van. Igen megelégtették a Kárpátokon a hazai ipar védelmét s kezdenek praktikusabban gondolkodni.

Ezelőtt egy-két évvel, ha valaki azt indítványozta volna, hogy az autonóm vámtarifa tételeit revideálni kell, még pedig olyformán, hogy az idegen áruknak mérsékelt vámok mellett szabad bejutást biztosítsanak a román határon, azt az embert úgy mutatták volna verklisül mellett, mint valami első rangú hazafiságnak.

A romániai kereskedelmi és iparkamarák, mint a mészárosok, a kincses felett, úgy örökölték az autonóm vámtarifa tételei felett, nehogy azokban valami kár essék. Ebben a gondosságon azonban a hazafiságnak semmi része sem volt, az önérték szerepelt első sorban.

Igen, mert a külföldi iparcikkek kirekesztésével a meggazdagodás fő forrásait biztosították maguknak az egyesek és a társulatok. Rossz portékát, rossz iparcikket, rossz terméket, nagy ár; ez volt az eredmény, a mi természetesen sem a hazafiságnak, sem az ipar fejlődésének nem állhat érdekében.

A belelovagolt publikum pedig a „szent hazafiság” nevében kénytelen volt drágán venni rossz portékát, mert másféltől nem juthatott.

Hogy többet ne említsünk fel, a hazai papírgyárak érdekében igen nagy vám van szabva az idegen papírra. Az állam maga szerződést kötött a gyárakkal a papírszállításra nézve. Hanem az eredmény nem az volt, hogy a hazai papírgyárak igyekezzenek minél kitünőbb papírt lehetőséggel jutányos árban

kiállítani; hanem az, hogy felhasználták a körülményeket, előállították a papírt durván és eladták igen drágán. Az állam például a saját szállítójának háromszor akkora árt fizet rossz papírral, mint külföldön. És már csak ez az egy tétel is igen sok kellemetlenséget okozott Romániának. Erősen sujtotta a sajtót, a sajtótermékeket és iparvállalatokat, azokat majdnem elnyomta, a drága papír sok és sok irányban hatott nyomasztólag az általános fejlődésre.

Igy volt ez más téren is. A cipész például az autonóm vámtarifa mellett nem törekedett jól előállítani, hanem sokat, rosszat és drágát, mert nagy volt a fogyasztás és tudta, hogy minden áron cipőben fog járni az, aki cipőviseléshez szokott.

Ugy a sajtó mint a közönség megelégtette a kereskedők és iparosok azon törekvését, hogy hazafiságból meggazdagodjanak, a közönség pedig hazafiságból elszegényedjék; követelték a vámtarifa tételeinek revízióját.

A kiküldött bizottság az ügy sürgős voltát, a helyzet tarthatatlanságát tekintetbe véve, gyorsan járt el kiküldetésében s munkáját a kamarához be is terjesztette.

Maga Carp szerkesztette a jelentést e tárgyban.

A jelentést tevő bizottság — írja a „K.” — határozottan kijelenti, hogy a vámtarifa tételeiben oly kimondhatatlan nagy összegeket állapítani és tartani fenn, hogy a külföld a konkurencziából teljesen ki legyen zárva, sem a közjó, sem az iparos, sem a fogyasztó szempontjából nem helyes. Mert hiszen ilyen rendszer mellett egyes dolgokra valószínű monopóliumok keletkeztek, a melyek a haladást határozottan kizárták. Csak abban az esetben védendő a román termék, ha a kül-

földi termékkel kiállja a versenyt, de minden rossz román portékát védelmezni és kizárni a konkurencziát és így a haladást, a fejlődést több az ostobaságnál.

Ezen szempontból kiindulva, az eljáró tarifa-bizottság nagy vámkat csak épen azon iparcikkekre vetett, a melyeknek gyártása Romániában csak kezdődőben van, azzal a céllal, hogy az így csak most keletkező iparvállalatok a már kifejtett külföldi ipar által el ne nyomassanak.

A román tarifa-bizottság ezen felfogása egészen helyes és egészen elfogadható. A román sajtó és törvényhozás gondolkodásával megegyezik. Reméljük, hogy mihamarabb tárgyalás alá kerül a bizottság javaslata s Románia megnyitja sorompóit a jó, szolid áru és értékű iparcikkeknek, a miiparát és kereskedelmét egy kissé felrázza tespedéséből, elevenséget önt bele és jóakaratot az előhaladásra.

Egészséges konkurencziát kizárni, soha sem volt okos dolog.

Most Románia ennek az egészséges konkurencziának nyitja meg határait.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház szerdai ülésén a közigazgatási vitát Kun Miklós nyitotta meg, ingerült hangon támadva a törvényjavaslatot.

Tisza István beszélt ezután a javaslat mellett s beszéde, melyet az egész ház figyelemmel hallgatott, más érdekes nyilatkozatokra is szolgáltatott alkalmat. Apponyi beszédéből az tűnt ki, mintha a Szapáry eredeti törvényjavaslatán a közigazgatási bizottságban tett módosítások a szabadelvű párttól kicsikart engedmények volnának, a me-

A „Székelyföld” tárczája.

A leányrabló.

— Utazási élmény. —

(Németből.)

M. K., a híres világutazó, beszéli el a következő élményét:

A „Paninsular és Oriental-Company” egy nagy gözösén Suez-en át Ceylonba érkeztem és Point de Galleban kötöttem ki. Csak rövid ideig szándékoztam itt időzni, mivel utazásom célja Bombay vala, honnan Elő-Indiát akartam tanulmányozni. De a körülmények mégis arra kényszerítettek, hogy tovább maradjak, mint könnyen tettem, mert idővel bőven rendelkeztem.

Ki fáradtan Arabia forró vidékeiről Ceylon szigetére ér, azt testi és szellemi körülmények annyira lebilincselik, hogy egykönnyen el nem hagyhatja. A sziget természeti viszonyai annyira felébresztik a természetisomját, néprajzi állapotai pedig oly érdekesek, hogy az ember önkénytelenül is komoly tanulmányozásra szánja magát.

A város világitótornyán állottam, elmerülve a nagyszerű panoráma élvezetébe, mely lábaim alatt elterült.

A kikötőben óriási tömege a járműveknek horgonyzott; ki- és bejáró hajók élénkítették a jelenetet. Volt itt minden képzelhető hajó, kezdve a kényelmes európai nagy gőzöstől le a primitív

szingáli dereglyéig. Magas, kicsiny szigetek, beültetve kókuszpálmával és banánokkal, tarkították a látképet, melyek közt ezüst érgyanánt huzódott el a keskeny tengerszoros.

A város palotái, házai és gunyhói a pálmák koronái közé voltak elrejtve; és ott, hol a nyílt utcára lehetett pillantást vetni, élénk élet uralkodott. Európai háziállatainkon kívül ott volt a part építésénél elfoglalt elefánt, melynek ereje husz emberi kart helyettesít; fekete őrség, sétáló ladiy, angol szülők fehér gyermekei francia bonnokkal vagy szikár londoni gouvernessekkel, benézültek, sötétbarna dajkák, dohányzó szingáli gyermekek, büszke muzulmánok, üzérkedő zsidók, csesebecsékkel megrakott czopfos malayok, koldusok, buddha papok világos-sárga köntösben, angol katonák nehéz csörtető karddal, festői hindu leányok, fülöket, orrukat, kezüket és lábukat teleaggatva korállal, arannyal és drágakövekkel.

Ezekhez járul még a déli vidék illatos levegője. A nap épen úgy állott, hogy a tenger hullámaiba merüljön alá, megárazozza sugaraival a folyton hemzseggő felületet. Oly pillanat, melybe a szemlélő belemélyed, de bele nem fárad.

Mellettem állott John Raffley. Ő mit sem vett észre mindazokból, miket én bámultam. Őde levegő, a természet fénsége, a nyüzsgő élet, mind kikerülte a figyelmét. Előtte Ceylon nem egyéb, mint egy kis sziget néhány emberrel, állattal, növényvel, körülvéve óriási víztömeggel, mely

még mosdásra sem jó. Mi látni, vagy épen bámulni való akadhat itt? Mi, Point de Galle, Hull, Southampton, vagy épen Londonhoz képest? Mi a colomboi kormányzó Victoria királynőhöz képest? Mi Ceylon Nagy-Britanniához képest? És általában mi az egész világ Raffley-Castle kastélyhoz képest, hol John született?

Mert hát a jó John Raffley uram angol volt, még pedig a java fajtájából. Mint óriási vagyonnak tulajdonosa, sohasem gondolt arra, hogy szívet a Hymen aranylánczaival lebilincseltesse, hanem bejárta a földnek csaknem minden zegézugát, hogy egykor kifáradtan hazájába visszatérülve, mint valamely turista-klub tiszteletbeli tagja, a klub nyilvános ülésein élményeiből idézgethessen. Egy jó tulajdonságát nem lehet elvitatni: felette jószívű volt. Belső meggyőződés, vagy felindulásról nála szó sem lehetett. Nagyobb élménységet csak akkor tanúsított, ha alkalma kínálkozott neki fogadásra. A fogadás valódi szenvedélyévé lön, ha ugyan nála szó lehet szenvedélyről, és a legnagyobb csodák közé tartozott volna, ha elszalasztott volna egy alkalmat a fogadásra.

Raffley ur, ki a világot már többször beutazta, nem rég jött Indiába, melynek kormányzója neki rokona volt. Indiát is beutazta már nehányszor, Ceylonban is megfordult, s most is a kormányzó küldetéséből jár itt. Vele a Hotel Madrasban ismerkedtem meg s örömet csatlakoztam hozzá, mert tapasztalatai, összeköttetései nekem is előnyökre lehetnek. Barátságunk napról napra ben-

lyek azért tétettek, hogy azáltal a mérsékelt ellenzék szavazata megnyeressék. Ezzel szemben Tisza István kiemeli, hogy a bizottság azért fogadott el módosításokat, mert jónak találta azokat, és semmiféle szerződés, paktum nem történt.

Apponyi Albert gróf megütközéssel fogadja Tisza nyilatkozatát, a melyből azt veszi ki, hogy a mérsékelt ellenzék támogatására súlyt nem fektet a közigazgatási reformnál, de különösnek találja, hogy ez a nyilatkozat akkor tétetik, midőn már a pártok nyilatkoztak e kérdésben. Végül kijelenti, hogy ha a törvényjavaslatban azok, a mik a közsabadságot s az önkormányzatot biztosítják, visszamódosíthatnának, úgy határozott ellenző állást foglalna a javaslatlall szemben.

Tisza István viszonzválasza után Szapáry Gyula gróf miniszterelnök szólalt fel, hogy egy minden irányban korrekt nyilatkozatot tegyen. A közigazgatási bizottságban eszközölt módosítások elfogadásánál a miniszterelnököt csak az vezette, hogy jók-e azok. Ép azért ragaszkodik a közigazgatási bizottság szövegéhez.

Az ülés végén Molnár József beszélt a javaslat ellen.

Háromszékmegye közigazgatási bizottsága júniushavi üléséből.

Potsa József főispán az ülést megnyitja, alispán távollétében Szentiványi Miklós főjegyzőt bizza meg helyettesítésével.

Az alispáni ügyeket Vajna Miklós megyei tb. főjegyző adja elő.

A havi jelentések közül kiemeljük a következőket:

Br. Apór Gábor alispán ur szabadságon távol lévén, Szentiványi Miklós főjegyző havi jelentése olvastatott, mely szerint a közigazgatás menete május havában rendes volt.

A vármegyei tisztikar teljes létszámban volt. Szabadságidőt egy tisztviselő sem élvezett.

Iktatóra érkezett 1437 drb, elintéztetett 1215 darab.

Tizenöt napos utazási igazolvány kiadott 508 drb, egyéves utlevél kiadott 477 drb.

A vármegyei pénztár megvizsgálatván, rendben találtatott.

Tüzeset a beérkezett jelentések szerint 10 volt, melyek közül 5 gyújtogatás és 5 ismeretlen okból keletkezettnek jelezetett. Az összes kár becserélt 4281 frt, melyből 1550 frt biztosítva volt.

Rehák Ödön m. kir. pénzügyigazgató jelentése szerint az általános iktatóra érkezett a múlt havi áthozatallal május hóban 4327 drb, ebből elintéztetett 2749 drb.

Tekintettel arra, hogy az idő rövidsége miatt a befizetési eredmény valamennyi pénzügyi ágra

sőbb lett és jöllehet fogadásra sohasem tudott rávenni, mégis csknem testvéri szeretettel viseltetünk egymás iránt.

Mig én a természet nagyszerűségébe voltam elmerülve, addig ő közömbösen a falhoz támaszkodva, arany orrcsüptőjével játszott. Mellette feküdt napernyője, mely oly mesterségesen volt szerkesztve, hogy egyszersmind bot, tör, széke, pipa és távosó gyanánt is használhatta. Ezt a különös eszközt a londoni „Traveller-club” ajándékozta neki, midőn tiszteletbeli tagjának választotta; ettől sem éjjel, sem nappal nem vált meg s nem adta volna a világ összes kincseiért. Ez a „chair-umbrella” — így szokta volt nevezni — ép oly kedves volt neki, mint gözyachtja, melyet saját használatára minden gondolható kényelemmel Angolország legelső hajógyárában készítetett. A yacht most is lent horgonyzott, közel a városhoz.

Mialatt szememet körüljártatám, a benszült katonák egy sora tünt fel nekem, mely lassan egy a tengerbe messze benyuló sziklához közeledett. Elöl két fegyveres között egy szingáli lépdelt, kinek kezei meg voltak kötözve. Bizonyos, hogy ott halálos ítélet végrehajtásáról van szó; és tudva, hogy ilyesmi iránt társam is érdeklődik, iparkodtam őt tétlenségéből felébreszteni.

(Folytatása következik.)

nézve meg nem érkezett, csak az egyenes adóra, valamint a hadmentességi díjra vonatkozó befizetési eredményt mutatja ki. Folyó évi május hóban egyenes adóban 477735 frt 11 kr és hadmentességi díjban 50 frt, míg a múlt év hason havában egyenes adóban 44216 frt 65 kr, hadmentességi díjban pedig 172 frt 50 kr folyván be, a múlt év hason időszakában elért befizetési eredménnyel szemben folyó évi május hóban egyenes adóban 3518 frt 46 krral több, hadmentességi díjban pedig 122 frt 50 krral kevesebb folyt be.

Séra Tamás árvaszéki elnök jelentése szerint volt május hóban a gyámoltak és gondnokoltak száma összesen 10259 személy, ebből felszabadult 25, a hó végén gyámság és gondnokság alatt maradt 10234 személy.

A háromszékmegyei összesített gyámpénztárnak volt az összes bevétele 12347 frt 18 kr, ebből kiatott 7975 frt 35 kr, melyet a bevételből levonva, 4371 frt 83 kr készpénz jött át június hóra.

Az ügyforgalmat illetőleg a múlt havi áthozatallal együtt iktatóra érkezett 1208 ügyszám, ebből elintéztetett 685 ügyszám.

Gyárfás Győző kir. mérnök jelentéséből kiemeljük, hogy a háromszéki helyi érdekű vasút állomásaihoz vezető, hozzájáró utak helyszini tárgyaláson megállapítottak teljes számban. Ezek közül a Sepsi-Szentgyörgy állomáshoz vezető utak versenytárgyaláson biztosítottak, a munka átadott és folyamatba tétetett.

Kilyén megállóláshelyhez és Uzon állomáshoz a hozzájáró utak költségvetése és tervrajzai biztosítási tárgyalás végett alispán urhoz terjesztettek.

Utátjárók, műtárgyak, párhuzamos utak módosítása tárgyában az illető községek kérése folytán helyszini bejárás történt a Zabola, Bita, Barátos és Kovászna községek határába eső vonalzakaszon, s az ügyek külön-külön kerülnek tárgyalásra.

A kézdívárshelyi honvédelktanya építéséhez pótművelet szerkesztetett.

Eötvös K. Lajos kir. tanfelügyelő jelenti, hogy „vallás- és közoktatási miniszter ur ő nagyméltóságának megtisztelő parancsából részt vevén a kisdödő-törvény végrehajtását előkészítő szaktanácskozmányban, melynek legfőbb tárgya a kisdödő-kepezdek felállításának kiváló fontosságú kérdése volt: az e tárgyban vármegyénk részéről tett fölterjesztéshez képest a s.-szentgyörgyi kisdödő-kepezde is kombinációba vétetett s így reményünk lehet, hogy a székely nőnevelésre és kisdödővá-ügyre döntő befolyású képezdek székvárosunkban felállítását a magas kormány támogatni fogja”.

A kisdödő-törvény még nem indítá elég alkotó tevékenységre községeinket; főként a nyári menedékházak áldásos működésére oly nagyon ráuntak falvaink részéről kevés mozgalmat konstátálhat. Ide kell számítanunk a Bita, Nyén, Málnás és Feltorja-Volál iskoláival folyó tárgyalásokat tanítónői állás szervezése iránt, mert a megválasztandó tanítónők lesznek a nyári óvó vezetésére is hivatva.

Dr. Kovács Gyula kir. alügyész jelentése szerint a kézdívárshelyi kir. törvényszéki, valamint a megye területén levő kir. járásbíróági fogházakban a nagyajtai kivételével, honnan adatok nem érkeztek be, a múlt hó utolsó napján le volt tartóztatva 48 elítélt és 7 vizsgálati fogoly, összesen 55, ezek közt 48 férfi, 7 nő.

Bűnvádi jelentés beérkezett 46, ezek közül 1 gyújtogatás büntette miatt.

Törvényszéki bonczolás 1 esetben volt.

Dr. Antal Mihály megyei főorvos jelentése szerint az általános közegészségi állapot e hóban kielégítő volt, a megelőző hóban fenforogott viszonyokhoz képest javulást mutat.

A heveny fertőző kórok közül a kanyaró Kovászna és Lisznyó községekben járványosan uralkodott. Kovásznán beteg volt 94, meggyógyult 61, meghalt 10, beteg maradt 23, Lisznyóban beteg volt 44, gyógyult 44; a járvány ezen községben megszűnt.

Az állategészségügyi viszonyok általában kielégítőek voltak, mindazonáltal a múlt havihoz képest hanyatlás mutatkozott. Kisborosnyón 1 drb ló takonykór miatt, a sertések között Szentkatol-

nán 22, Léczfalván pedig 22 drb orbáncz miatt elhunlott.

A folyó ügyek közül megemlítjük, hogy a Málnáson felállítandó kőfaragó-tanműhelyre vonatkozólag a kiküldött bizottság által tett előterjesztés a vármegye főispánja által fog a közgyűlés elé terjesztettni.

Színészet.

Szerdán Peterdi Ilona első felléptével „A szühanecz” adatott gyér közönség előtt. Mátray Margit (Józi) eleven temperamentumával és kedvességével elragadta a közönséget. Oláhné (özvegy Menuiérné), Németh (Bizot), Csátár (Morin) szépen játsztak. Szabó (Emil) ma több elevenséggel játszott s énekrészeit jól énekelte. Csak tovább — előre! Peterdi Ilona (Eliz) kilépésekor elárulta, hogy kezdővel van dolgunk; s a darab folyamán arról győzött meg, hogy egy szép reményekre jogosító kezdő mutatta be szép tehetségét. Tiszta, üde, kellemes hanggal bír, mely még nagyon gyenge, de ez másként nem lehet fiatal koránál fogva. Kitarás és szorgalom mellett sokra viheti. A kar jó volt. Az előadás a legjobbak közé sorozható.

Csütörtökön „Virágfakadás” Murai vigjátéka, és „A varázshedű” operette került színre ismét kis közönség előtt. Először a „Virágfakadás” adatott korrekt előadásban. A siker oroszlanrésze Oláhnét (Mártha) illeti meg, ki a zsörtölődő nagy-néit helyes felfogással karakterizálta. Miklósi Ilona (Nelli) kedvessége és kitűnő alakítása által tüntette ki magát. Szarvasról (Laczi) szintén csak jót mondhatunk. Deréki (Kovács Péter) megállta helyét. Illesházy Margitka (Ödön kis fia), e megenni való czukros kis baba, zajos tapsokra ragadta a közönséget nem mindennapi ügyességével.

Mátray Margit Strauss «Tavaszi hangok» hangverseny-keringőjét kelő precizitással énekelte s szép tiszta trilláira frenetikus tapsokba tört ki a közönség.

Ezt követte «A varázshedű», Offenbach örök becsű operette-je, B. Prielle Kornélia felléptével. Csátár Győző Mathien apójával arról győzött meg, hogy abból a gardából való, melytől csak jót és szépet várhaunk és kapunk. Mátray Margit (Georgette) mint mindig, úgy ma is jeleskedett. B. Prielle Kornélia (Antal) sok routinall játszott s énekszámai meg lehetőségek elnekelte.

Visszatekintve azon erkölcsi sikerekre, melyeket a társulat városunkban a lefolyt néhány hét alatt felmutatott, őszinte sajnálatunknak kell kifejezést adnunk a felett, hogy oly csekély pártfogásban részesül. Kézdí-Vásárhely városa valamikor a színeszek Eldoradoja volt. Ez a város most sem tagadhatja meg magát. A társulat itt időzése — mint értesülünk — már csak néhány napra terjed. Melegen ajánljuk közönségünk figyelmébe a hátralévő előadásokat, s kérjük minél tömegesebb megjelenésre, nemcsak azért, hogy színészeink jó emlékekkel távozzanak városunkból, hanem azért is, mert a pártfogást megérdemlik.

Külömfélék.

— Báro Szentkereszty Béla országgyűlési képviselőt súlyos csapás érte: édes atyja, idősb báro Szentkereszty Zsigmond hosszaszünetes után Bunban f. hó 1-én megszűnt élni. A boldogult főur a múlt időkben egyik legtevékenyebb munkása volt a közéletnek, pártolója és gyakran vezérharczoa a társadalom nemes irányu mozgalmainak. Hazáját őszintén és hiven szerette s a szabadságharc idején kezében fegyverrel is szolgált. Sepsi-Szentgyörgynek országgyűlési képviselője is volt s fenkolt gondolkozásának, nemesen érző lélkének nem egy ízben adta lelkesítő tanu-jelét. Az utóbbi időkben visszavonult a közélet teréről a nemes főur és szeretett családja körében boldogan és nyugodtan élte agg napjait, míg a halál el nem szőlítá övét közül. Az elhunyt főur holttestét szerdán reggel szállították a földvári vasuti állomástól koszorúkkal borított gyász-kocsin Sepsi-Szentgyörgyön át Zagonba, hol délután helyezik örök nyugalomra a családi sírboltba. Legyen csendes pihenése a közbecsülésben kimúlt agg főur hamvainak. A család a következő gyászjelentésben tudatja a részvétet keltő szomorú hirt:

Zágoni báro Szentkereszty Béla, gróf Ráday Lászlóné szül. báro Szentkereszty Mária, özvegy Székely Jánosné szül. báro Szentkereszty Anna, báro Szentkereszty Pál, báro Szentkereszty Béláné szül. Florescu Mária, gróf Ráday László, gróf Ráday Anna, br. Szentkereszty Janka, Marie,

Elza és Béla, báró Szentkereszty György, neje és gyermekeik, báró Szentkereszty Stephanie, báró Szentkereszty Andor, báró Szentkereszty Ferencz, báró Szentkereszty Zsigmond, neje és gyermekeik, báró Szentkereszty Irén, ugy saját, mint számos rokonaik és barátjaik nevében fájdalomtelt szívvel jelentik felejthetetlen édes atyjoknak, illetőleg apósuknak, nagyatyjuknak, nagybátyjuknak: zágoni idősb báró Szentkereszty Zsigmondnak hosszas szenvedés után 74. évében, folyó hó 1-én reggeli 3 órakor bekövetkezett gyászos kimúltát. A beszentelés kedden f. hó 2-án d. u. 3 órakor Bunon, az örök nyugalomra helyezése e hó 3-án d. u. 4 órakor Zágonban fog megtartatni és az engesztelő szent mise-áldozatok f. hó 4-én d. e. 10 órakor foguak Arkoson, Zágonban és Segesvárt az Egék Urának bemutatni. Bunon, 1891. 1891. június hó 1-én.

— **Érdekes előadás** van tervbe véve a jövő hét szerdájára. Shakespeare egyik remekében lesz madárja közönségünknek gyönyörködni. Liptay Lajosnak, a városunkban időző szintársulat ezen kiváló tehetségű tagjának jutalomjátékakul színre kerül Shakespeare vigjátéka: »A szent-iván-éji álom«. Liptay ur a társulat ittléte alatt minden egyes szerepében oly előnyösen mutatta be magát, öntudatos, nem közönséges tehetségre valló játékaival annyira megnyerte a közönséget, hogy bővebb ajánlatásra nem szorul. A mi pedig az előadandó darabot illeti, — mely egyike a világirodalom örökbecsű termékeinek — annak értékére nézve elég garanciát nyújt Shakespeare neve. Az előadás érdekességét növeli az is, hogy abban részt vesznek Molnár Kálmán és Selyei Tóth Albert urak — városunkban ismert jeles tehetségsű mekedvelők — is, kiknek közreműködése kétségtelenül előnyére fog válni az előadásnak. Azon reményben hívjuk fel a figyelmet ezen előadásra, hogy közönségünk, mely a valódi érdemeket méltányolni szokta, sietni fog minél tömegesebb megjelenésével kifejezést adni a jutalmazandó iránti elismerésének.

— **Bűnügyi krónika.** Barthos József altörzslakos Oroszfaluba ment leánykerőbe, de leány helyett kosarat kapott. Bufeletől az oroszfalvi Rancz Sándor koresmájában egy liter borot kért, de midőn a bor árát kérték, nem fizetett, azt mondván: Zseb van, de pénz nincs. Rancz ezen válaszával nem elégedett meg, hanem Barthos Józseftől zálogul kabátját kérte el. Barthos e feletti boszujában Rancz Sándor anyjának, özv. Rancz Istvánné-nak házáat felgyújtotta, minek következtében ennek és Pászka Ignácznak a háza elégett.

Gajdó Miska alcserenátoni lakos pedig Miksán Lászlóval szálalkozott össze. Gajdó, hogy kitejésének nagyobb nyomatékot adjon, egy cseber-rudat vett s azzal Miksánhoz ütött, azonban ez az ütés elől kiugorván, a neki szánt ütés a mellette álló Gajdó Dénes fejét találta, úgy, hogy a koponya teljesen szétrepedt. Gajdó Dénes 24 óra múlva meghalt.

Június 3-án megnyújtódi Németh József fején vágta egy léket. Sértettet az ország útján eszméletlen állapotban találták meg. A többi részleteket a vizsgálat érdekében elhallgatjuk.

— **Tanügy.** A kézdívásárhelyi-kantai róm. kath. algymnasiumban az évszóró nyilvános vizsgák következő sorrendben tartatnak meg: június 15-én hittan I—VI. osztály, 16-án magyar, latin, német nyelv IV. oszt., 17-én magyar, latin, német nyelv III. oszt., 18-án magyar, latin nyelv II. oszt., 19-én magyar, latin nyelv I. oszt., 20-án történelem és ásványtan IV. oszt., 22-én történelem, fiz. földrajz III. oszt., 23-án földrajz, számtan, rajz. geometria I. oszt., 24-én földrajz, számtan, rajz. geometria I. oszt., 25-én számtan, rajz. geometria IV. oszt., 26-án számtan, rajz. geometria III. oszt., 27-én torna I—IV. osztályban. A vizsgák mindenkor reggel 8 órakor kezdődnek. 29-én reggel 8 órakor „Te Deum”, utána záróünnepély. Ezen nyilvános vizsgálatokra és záró ünnepélyre a t. szülők, gyámok és rokonok, valamint a tanügy barátai tisztelettel meghívotnak. Wittmann Agoston, gymn. igazgató.

— **Értesítés.** A kézdívásárhelyi alsófoku ipariskola évszóró vizsgálata a felügyelő bizottság jun. 3-án tartott ülése határozata értelmében folyó évi június hó 24-én d. u. 2 órakor fog a leányiskolai helyiségben megtartatni, melyre az ipartársulatokat és érdeklődő közönséget tisztelettel meghívja — Kézdí-Vásárhelyt, 1891. jun. 6-án — M. Székely János, iparisk. igazgató.

— **Öngyilkosság.** Szász Mihály szemérmaj lakos e hó 1-én szobájába zárkozva, a gerendára felakasztotta magát. A jól megtermelt legényt mint szorgalmas munkát kedvelte a lakosság. A pünköszt ünnepeken essét a pálinka megzavarta s egy zsák kukoricát lopott, de tette kiderülván, a törvény kezébe került s most a büntetéstől fél-

ve, saját magán hajtotta végre a legsúlyosabb büntetést.

— **Helyőrségi változtatások.** A cs. és kir. hadügy-minisztérium a 12. hadtest kerületében a következő helyőrségi változtatásokat rendelte el: A 2. cs. és kir. gyalogezred főtisztikara és 3 zászlóalja Brassóból és Fogarasból Bécsbe; a 31. gyalogezred 3. zászlóalja Focából (Bosznia) Nagy-Szebenbe; az 50. gyalogezred 3. zászlóalja Gy.-Fehérvárról Szerajevóba, a 4. zászlóalj Bécsből Gyula-Fehérvárra; a 82. gy.-ezred főtisztikara és 1. zászlóalja Szerajevóból Brassóba, 1 zászlóalja Szerajevóból Székely-Udvarhelyre, 1 zászlóalja Szerajevóból Fogarasba és egy zászlóalja (a 2.) Székely-Udvarhelyről Brassóba; a 23. vadász-zászlóalj N.-Szebenből Konjicába (Bosznia); az 1. huszárezred Fehéregyházáról Brassóba; a 2. huszárezred Brassóból N.-Szebenbe, Medgyes és Erzsébet-városra; a 3. h.-ezred N.-Szebenből Fehéregyháza, N.-Kikinda, Pancsova és Bjelinába helyeztettek át. Mindezen változások azonban csak az év szűzén lesznek keresztülvive.

— **Gyilkos cigánykaraván.** Arapatakra közelről egy reggel cigánykaraván érkezett s a falu végén sátrat ütött. A falu birája azonnal kiment hozzájuk, hogy a falu határáról elparancsolja őket, mire az is okul szolgált, hogy a kóbor népesség alig hogy megérkezett, már is ellopott egy kővet díszít. A cigányok nemcsak hogy nem hederítették a bíró szavára, de még meg is támadták őt s Bartha földbírtokosnak arra menő kocsiát, ki a bíró segítségére sietett. Életébe került ez a segedelem, mert a két cigány fejcséjével ugy nyakszinten ütötte, hogy szörnyet halt. A bíró a faluba sietett s két kocsin nyolcz fegyveres emberrel a menekülő cigányok után vágattak. Sepsi-Szentgyörgy alatt elfogták őket; két cigány megugrott, de a főbűnösök már fogva vannak.

— **A táviratozás reformja.** A kereskedelemügyi miniszter a pénzügyminiszterrel egyetértőleg, hir szerint, a táviratdíjak és a táviratok kézbesítése ügyében jelentékeny változtatásokat tervez. E szerint a belforgalomban az eddigi alapdíj meg fog szűnni, a helyett azonban a távirat díja minden szóért 3 krajczár lesz. A távirat-lapok árát szintén eltörlik, valamint a kézbesítési díjakat is módosítani fogják. E módosítás már július 1-jén lép életbe, az új táviratdíjat azonban csak 1892-ik évi január 1-jétől kezdve fogják szedni. Ha a táviratok díja, mint e felhivatalos közlemény mondja, csakugyan három krajczárban állapítják meg. Ezzel kapcsolatban a telegráf és telefonhálózat jelentékeny kibővítését is tervezi a kormány, az erre vonatkozó javaslatait a jövő évi költségvetéssel terjeszti elő. A kormány azon van, hogy a reformot Ausztriában is életbe léptessék; más államokkal pedig a távirat díjak leszállítása végett szándékozik tárgyalásokat megindítani.

— **Nagy szerencsétlenség** történt az új ország-ház építésénél kedden este. A munkások egy deszkaállványon kicsiny kőszállító kocsi-ra helyezve óriási követ vittek. A nagy teher alatt a deszka-állvány leszakadt s a követ együtt lezuhant az a hat munkás is, ki a kocsit tolt. Mind a 6 ember szörnyet halt. A vizsgálat megindítottat annak kitadására, hogy a szerencsétlenségben kit terhel felelősség.

— **Expedíció a magyarok őshazájába.** Mint értesülünk, Zichy Jenő gróf, országgyűlési képviselő, egy ázsiai expedíció szervezéséhez készül, mely 1892. márczius havában indulna utnak. Résztvevői közt eddi Elek Gusztáv ezredes és Sennyey István orsz. képviselőt emlegetik. De az arisztokrata világból mindenesetre még többen is fognak csatlakozni hozzá. Utirányuk ez volna: Budapest — Fekete-tenger — Kaukázus — Kaspi-tenger — Aral tó s Nyugat-Szibérián át egészen az Altai hegységig. A program különben még nincs megállapítva. Az expedíció vizs magával egy geográfust, egy etnográfust s valószínűleg egy író-t. A kirándulás azonban nemcsak tudományos, hanem nemzeti célokat is szolgál, a mennyiben főcélja a magyarok őshazáját keresni az Altai hegyek közé s egyéb helyeken, melyeket a tudósok kombinációba hoznak. Az uti költség egy emberre 3000 frt.

— **Románok terjeszkedése Erdélyben.** A románok az erdélyi részeken különösen kulturális tekintetben folyton terjeszkednek — írják Kolozsvárról. Az erdélyi részeken minden vidéket elárasztottak már hitelintézetekkel, a melyekhez a pénz részben egyenesen Romániából kapják. Anyagi-lag is folyton gyarapodnak. Oly kiválóan tiszta magyar városban is, mint a milyen Kolozsvár, egyre-másra vásárolják a házakat. Rohamosan szaporodik itt már az oláh közép is, a melynek száma alig néhány százról néhány ezerre szökött föl újabban. Az ugynevezett „román intelligenciá” a főter egyik legzebb házában kaszinót is nyitott már e napokban. Egy helylyel több, a hol nagy álmaik álmodhatják Dakoromániáról.

— **Natalia Sinajában.** Az exkirályné elszállítása óta semmi hir nem hallatszott a dacos szép asszonyról. Sokan azt hitték, hogy besszarabiai pa-

lotájában piheni ki az utóbbi napok izgalma, míg mások azt a kalandos hirt terjesztették róla, mintha egyenesen Szentpétervárra utazott volna fel, a hol barátságosabb indulatokat táplálnak az ő „anyai érzelmei” iránt. Mindezek a feltevések teljesen alaptalanok, mert Natalia, mint a „Sz N.”-et értesítik, itt van nem messze tőlünk a határszélen — Sinajában, hol tudvalevőleg a román király nyaralója van. Ezt a bájos vidéket választotta ki Natalia rövid pihenő helyéül, csak hogy a vadregényes mulató városkában nem az Erzsébet királyné vendége, hanem a Florescu-családé. A szerb király anyja különben nagyon visszavonult életet élt Sinajában s alig mutatkozik nyilvánosan. Allitólág innen néhány nap múlva Jassyba fog utazni Natalia.

— **Edizon legújabb találmányát** a legnagyobbbszerűnek is mondhatjuk. Az új műszer görögös neve: Kinetograf. Működése abban áll, hogy megnyitva, sokáig egyfolytában (s oly gyorsan, hogy egy másodperc alatt 46-szor egymásután!) lefényképez valamely jelenetet, illetőleg egy színdarab egész lefolyásának minden mozzanatát, s a mellett a telefon szolgálatát teljesíti. A fénykép lehet életnagyságu is; a hang áthozatala oly pontos, hogy az öklelés tompa zöreje is tisztán hallható. Ez a kettős megjelenítés ugyanazzal a Kinetograf-fal évek során át ismételtethető.

— **A kézdívásárhelyi jótékony nőegyesület** ez uton uton is köszönetet mond azon t. uraknak, kik a május 19-én tartott majális rendezésében részt venni szívesek voltak s ezáltal a mulatság sikerét előmozdították.

— **Nyilvános köszönet.** A kézdívásárhelyi takarékpénztár tek. igazgatósága a kézdívásárhelyi-kantai gymnasium kitünő tanuló és jó erkölcsi magaviseletű növendékeinek könyvbeli megjutalmazására szíves volt őt frtot utalványozni, mely nemes adományáért a nyilvánosság terén a tanítézet leghálásabb köszönetét fejezem ki. Wittmann Agoston, gymn. igazgató.

— **Köszönetnyilvánítás és kérelem.** Iskolaszékünk kedves kötelességének ismeri a nyilvánosság terén is köszönetet mondani tek. Bartók Károly, Pap Adolf és Kovács István (isk. sz. elnök) uraknak, hogy 1—1 frtot, K. Csizsár József urnak, hogy 2 frtot és Baló László urnak, hogy 2 drb. egyh. énekes könyvet szíveskedett a közs. iskola kitünő és dícséretes magaviseletű tanulóinak megjutalmazására végett ajándékozni. S midőn ezt teszi, tisztelettel fordul a tanügy iránt érdeklődő közönséghez, hogy hasonló czélból bármily csekély összeget adományozni szíveskedjék. Az adományok június 20-ig t. Kölönte Mózes isk. gondnok urhoz küldendők. Kézdí-Vásárhely 1891. június 3-án. Kovács István isk. sz. elnök M. Székely János isk. sz. jegyző.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos
Ifj. Dobay János.

Hirdetések.

Pályázat.

A kézdívásárhelyi (Háromszékmegye) munkaképtelen szegények „Stephanie” menedékházánál a felügyelőnői állásra ezennel pályázatot hirdetnek. Pályázhatnak felekezeti különbség nélkül 30 — 55 éves koru, munkabíró, család nélküli egészséges nők, a kik a háztartás minden ágában jártasak és a háztartási könyveket utasítás szerint vezetni képesek.

A felügyelőnő legfőbb kötelessége: rendet, fegyhmet tartani az intézetben s ügyelni arra, hogy ott tiszta és békés szellem honoljanak. Egyéb kötelességei részletesen elő vannak írva az intézet alap- és házszabályaiban.

Javadalma egyelőre: lakás az intézetben, felszolgálat, mosás, fűtés, világítás, élelmezés; szóval: teljes ellátás és 50 frt tiszteletdíj.

A folyamodványok folszerelendők: 1. keresztlevéll, 2. orvosi bizonyítvánnyal, 3. erkölcsét, családi állapotát és foglalkozását tanúsító előljárósági bizonyítvánnyal; 4. iskolai, esetleg más hiteles hatósági bizonyítvánnyal arról, hogy helyesen írni és háztartási könyveket vezetni képes.

A folyamodványok 1891. évi június hó 24. napjáig alólírott intézeti elnökhöz Kézdí-Vásárhelyre küldendők.

Kézdí-Vásárhelyt, 1891. május hó 28-án.

A „Stephanie” menedékház igazgató bizottmánya nevében:

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.
Erdélyi Károly,
titkár.

